

Sait Çetinođlu: TÜRKİYE'DE NELER OLUYOR?

Posted on 04/08/2015

Türkiye 7 Haziran Seçimlerine seçilmiş bir diktatörünün olup olmayacağı seçeneğini oylamaya sandığa gitti. Sandıktan seçilmiş bir diktatör çıkmadı.

Ancak kaçAksaray'da oturan adam bu özleminden vazgeçmiş değil. Seçim sonrasındaki milliyetçilerin toplandığı Milliyetçi Hareket Partisi'nin ikircikli tutumundan cesaret alan Erdoğan, bu durumu fırsata çevirme hamlelerini başarıyla sürdürmeye çalıştığını söyleyebiliriz. Son günlerde olanlar, Erdoğan'ın 7 Haziran'ın rövanşının bir parçası, rövanşı almanın bir başlangıcı olarak okunabilir.

Bu bakımdan Türkiye'de süreç, kaçAksaray'da oturan adamın sivil darbe girişimine doğru hızla ilerliyor ve gidişi hızlandırılıyor. Türkiye, 7 Haziran Seçimleri öncesinde de tek adamın yönetimindeydi ancak bir hükümet de vardı. Bugün Türkiye'de gelinen noktada bir "hükümet" var ama bu istifa etmiş bir hükümet. Etkisi sıfırlanmış, bakanlıkları kaçAksaray'daki adam tarafından sekreter olarak kullanılıyor. Bir hükümetten çok sekreteryayı andıran bir yapı oluştu. Bu yapının süreklilik kazandırılarak sürdürülmeye çalışılması, toplumun hükümeteşizliğe alıştırılması ile bu anormalliğin "normalliğe" çevrilmeye çalışıldığı, bir anormal bir durum ile karşı karşıyayız.

Seçim öncesinde çıkarılan iç güvenlik yasası ile güvenlik kuruluşlarına verilen olağanüstü yetkiler toplumsal muhalefetin sokağa çıkmasını imkansız hale getirmiş, her türlü gösteri, yürüyüş ve protestoyu yasaklama ve anında şiddet eşliğinde müdahalenin olanaklarını elde etmiştir. En küçük bir gösteride kan akmaktadır. İşin kötü yani bu durumun olağan hale gelmesidir.

7 Haziran Seçimlerinde Ak Parti Parlamentodaki çoğunluğunu yitirmesine rağmen muhalefetin dağınıklığı ve Ak parti'nin nafile koalisyon görüşmeleriyle muhalefet çoğunluğunu oyalamayı başarıyla sürdürmesi, yetkisiz ve etkisiz istifa etmiş hükümetin ömrünü uzatarak insanları hükümeteşizliğe yada etkisi olmayan hükümeti normal karşılamaya alıştıırarak, Erdoğan'ın elini güçlendirmektedir.

Ak partinin çoğunluğunu kaybettiğı Meclis'in tatile sokulması da muhalefet güçlerini ve bu sınırlı platformun da işlevsiz hale getirilmesine yol açmış ve Erdoğan'ın hareket kabiliyetini yükseltmiştir.

Bölgedeki fiili savaş durumu da Erdoğan'ın manevra kabiliyetini son günlerde daha da artırmıştır. İslam Devleti ile mücadele adı altında bu kez Suriye'ye müdahale ve buradaki İslamcı savaşçılara Esat karşıtı uluslararası koalisyon güçlerinin şemsiyesi altında yardım olanağına kavuşmuştur. Zaten Erdoğan'ın önderliğindeki bir Türkiye'nin İslam Devleti ile olan gizli ilişkilerinden vazgeçmiş olduğunu veya vazgeçeceğini söyleyemeyiz. Esad'a karşı koalisyon güçlerine hava filosu ile "katılması" İslamcıların kaybettikleri mevzileri kazanmasına yönelik olduğunu söylemekte hiçbir sakınca yoktur. İslamcıların Türkiye olmadan tutunmaları mümkün değildir. Kuzeybatı'da, İslamcılar Türkiye'den aldıkları lojistik sayesinde İdlip ve Cisir-i Şuğur bölgelerini kontrol etmektedirler.

Bugün Cerablus'ta İslamcıların mevzi kaybetmelerini önlemek için fiili müdahale söz konusudur. Buranın bir başka anlamı da Sultan Yavuz Selim'in Arap coğrafyasına bu bölgeden giriş yapmış oluşudur. KaçAksaray'ın sakini geçen gün durup dururken Sultan Yavuz Selim'in kabrini ziyaretinin sembolik bir önemi vardır. Ziyaret, yeni bir Mercidabık savaşının hazırlığı olarak okunabilir.- Türkiye'nin müdahale ettiği bölge Yavuz Selim'e Arabistan fethini açan Mercidabık savaş meydanı ile örtüşmektedir- Gerçi Hevesini bu günlerde KaçAksarayında sınırlı personeline cuma namazlarında Emir-ül Müminin olarak geçiştirmekle beraber, Erdoğan Yakındoğ'u da İslami cephenin liderliği hevesinden vazgeçmiş değildir.

Müdahale aynı zamanda içerideki fanatik milliyetçi ve İslamcı tabanı okşayan atılımlardır. Erdoğan bu vesile ile kendi istediği zamanda yapacağı bir olası seçimde bu tabandan gelecek desteği devşirmenin hesabını yapmakta olduğunu söyleyebiliriz.

Ayrıca bu müdahale bölgenin Hıristiyanlar açısından, 1915 Soykırımının bir kez daha sınır ötesine taşınması anlamını taşımaktadır.

Erdoğan aynı zaman da bu girişimi ile Koalisyon güçlerinin yanında durup, onların şemsiyesi altında kışkırtma ve PKK ile çatışma olanağına da kavuşmuştur. PKK ile çatışmayı rasyonelleştirerek, PKK güçlerini kriminalize etmeyi başarmaya da çalışmaktadır. Burada PKK güçlerinin de hesapsız davranışlarıyla kaçAksaray'a güç ve imkan verdiğini eklememiz gerekir. Daha düne kadar görüşmeleri sürdürdüğü PKK güçlerinin kriminalize edilmesi bir başka imkanı daha masaya koyma olanağı elde etmektedir: Terörle mücadele. Bu fasılda HDP güçleri ve bileşenlerinin de itibarsızlaştırılarak kriminalize edilmesi ki; bu, baskı politikalarının daha da sıkılaştırılarak tüm toplumun cendereye alınmasıyla eş değerdir. Daha ilk günden haber ajanslarına ve muhalif haber sitelerine erişim yasağı getirilmiş, zaman zaman twitter kapatılmış, internet yavaşlatılmaktadır. Düğüne giden gençler eyleme gidiyor gerekçesiyle göz atına alınan bir ülkeden söz ediyoruz. Giderek çatışmaların tırmandırıldığı ve insani kayıpların yükseldiği günlerden geçiyoruz.

Yukarıda ifade edildiği gibi terörle mücadele söylemi ile topluma karşı orantısız saldırı, şiddeti karşılıklı olarak daha da tırmandırarak, hızla bir savaş ortamına doğru sürüklenmenin eşiğine gelinmiştir.

Bu eşikte artık sağduyuyu dillendirmenin olanağı ortadan kaldırılmış, şiddet sarmalında sağduyu ve barış yanlısı güçlerin sesleri duyulmaz hale gelmiştir. Zaten çatışma dönemlerinde Entelektüellerin sesleri dinlenmez ve bunların çatışmasızlık istekleri taraflarca işitilmek istenmez. Toplumun asıl isteği ve ihtiyacı mutlak çatışmasızlık ortamı ve akan kanın durdurulmasıdır.

Bu eşikte barış dilinin özümsemesi ve yerleşikleştirilmesi hayati öneme haizdir. Barışı savunma iddiasında olanlar savaş dilini artık terk etmeli, Erdoğan'ın diktatörlüğe giden yola taş dösemeye son vermelidirler.

Toplumun isteğinin aksine doludizgin savaş ortamına geçiş, istifa etmiş hükümetin -daha doğrusu kaçAksaray'ın sekreteryası densin- kararnamelemlerle ülkeyi yönetme olanağına çevirmiştir. Bunlara dair önemli ipuçlarının verildiğini söyleyebiliriz: Gizli Müdahale Kararnamesi ve savaş ortamından istifade hazineyi soymayı ve yandaşı zenginleştirmeyi kolaylaştıran; satın almaların hiçbir kayda tabi olmaması ile ilgili kararnamelemler bunlardan bazılarıdır. daha bilmediğimiz ne gibi kararnamelemler hazırda kim bilir...

Türkiye tehlikeli bir yol ayrımındadır. Ya, seçilmiş sivil diktatörlük, ya da demokrasi... Türkiye aydınlık ile karanlık arasında bir seçim yapmak durumundadır. Demokrasi güçlerinin Erdoğan'ın bu tehlikeli oyununu bozabilecek güçte, olgunlukta ve kararlılıkta olduğunu söyleyebiliriz.

Gezi bu karalılığın ifadesiydi.

Kaynak: rojnameyanewroz.com